ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ರೇಮಂಡರ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆ-ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಪ್ರೇಮಲತಾ* & ರಾಜಶೇಖರ ಜಮದಂಡಿ**

DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.22300677

ABSTRACT

ಪೂಜ್ಯ ಫಾ. ರೇಮಂಡ್ ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳಲ್ಲಿ 'ಪ್ರಾರ್ಥನೆ'ಯು ಕೇವಲ ಭೌತಿಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧನವಾಗಿರದೆ, ಪರಮಾತ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಜೀವಂತ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಸೆಯುವ ಆಂತರಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಕರ್ತವ್ಯನಿಷ್ಠೆ, ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಸೇವಾಭಾವಗಳ ಸಮನ್ವಯವಾಗಿರುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮಪರಿಶೀಲನೆ ಹಾಗೂ ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶರಣಾಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಚಂಚಲತೆ, ಪ್ರಲೋಭನೆ, ನಿದ್ರಾಮಗ್ನತೆ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನಿರಾಶೆಯಂತಹ ಸಹಜ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಜಯಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಭಕ್ತಿಯು ಪರಿಪಕ್ವವಾಗುತ್ತದೆ. ದೈವಿಕ ಸಾಂತ್ವನವಿರಲಿ ಅಥವಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬರಡುತನವಿರಲಿ, ಎರಡನ್ನೂ ಸಮಚಿತ್ತದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅಚಲ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದೇ ನಿಜವಾದ ಸಮರ್ಪಣೆ. ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನಿರ್ಮಾಣ, ವಿನಯಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ರೇಮಂಡರ ಬೋಧನೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

KEYWORDS: ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಫಾ. ರೇಮಂಡ್, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆ, ಆತ್ಮಪರಿಶೀಲನೆ, ಸಮರ್ಪಣಾ ಭಾವ.

* **ಪ್ರೇಮಲತಾ,** ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಮಾನವಿಕ ವಿಭಾಗ, ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಪಾಂಡೇಶ್ವರ, ಮಂಗಳೂರು.

** **ಡಾ. ರಾಜಶೇಖರ ಜಮದಂಡಿ,** ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು, ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಪಾಂಡೇಶ್ವರ, ಮಂಗಳೂರು.

ಪೀಠಿಕೆ:

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಮಾನವನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದ್ದು, ಪರಮಾತ್ಮನೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಂತರಿಕ ಸಂಬಂಧದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಎಂದರೆ ದೇವರನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವುದು, ಆತನನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿಸುವುದು, ಕೈಮುಗಿದು ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು, ತನ್ನ ನಿತ್ಯದ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ನಿವೇದಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ದೈವಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಕೋರುವುದು. ಆದರೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ಅದು ಕೇವಲ ಪದಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಅಥವಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಧಿ–ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರದೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಚಿಂತನೆ, ಭಾವನೆ, ನಡೆನುಡಿ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಆಂತರಿಕ ಸಾಧನೆಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಮಾಜದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಮತ್ತು ದೇವರ ನಡುವಿನ ಜೀವಂತ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಪ್ರಮುಖ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದೆ. ಅದು ಕೇವಲ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲ; ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ, ದೈವಿಕ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಹತ್ವದ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ವಿಶ್ವಾಸ, ಸಮರ್ಪಣೆ, ಕೃತಜ್ಞತೆ, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ, ಆತ್ಮಪರಿಶೀಲನೆ ಮತ್ತು ಸೇವಾಭಾವಗಳ ಸಮನ್ವಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಸಮಗ್ರ ಅನುಭವವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ರೇಮಂಡರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ನಿರಂತರ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯವೂ ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನೆರವೇರಿದಾಗ ಅದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಡೆಯುವ ಆಚರಣೆಯಾಗದೆ, ಇಡೀ ಜೀವನವನ್ನೇ ಆವರಿಸಿರುವ ಮನೋಭಾವವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಉದ್ದೇಶ:

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ಮೂಲಭೂತ ಅಂಶವಾಗಿದ್ದು, ಅದು ಕೇವಲ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಉದ್ದೇಶವು ಮಾನವ ಮತ್ತು ದೇವರ ನಡುವಿನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗಾಢಗೊಳಿಸುವುದು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಅರಿತು, ದೇವರ ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ತೆರೆದಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಂತರಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ದಾರಿಮಾಡಿಕೊಡುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ.

ರೇಮಂಡ್ ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಆಳವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಅವರ ಪ್ರವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಅರಿತು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಇರುವ ತೊಡಕುಗಳು, ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ.

ವಿಧಾನ:

ರೇಮಂಡರ ಪ್ರವಚನಗಳಿಂದ, ಪವಿತ್ರ ಬೈಬಲ್ ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳು ಮತ್ತಿತರ ಅನುಗ್ರಂಥಗಳು ಮತ್ತು ಕಥೋಲಿಕ ಚರ್ಚಿನ ಧರ್ಮಶಿಕ್ಷಣ ಓದಿ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯ:

ರೇಮಂಡರ ಚಿಂತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿವೆ. ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಕರ್ತವ್ಯದಿಂದ ದೂರವಾಗುವ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಲು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧಿಗಳಲ್ಲ. ಕರ್ತವ್ಯನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾದ ಕಾರ್ಯವೂ ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಣೆಯಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಅವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆತ್ಮಪರಿಶೀಲನೆ:

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಆಯಾಮವೆಂದರೆ ಆತ್ಮಪರಿಶೀಲನೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗಳು, ಮಾತುಗಳು, ಮತ್ತು ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು, ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಗೂ ನೈತಿಕವಾಗಿ ಉನ್ನತ ಜೀವನದತ್ತ ಸಾಗಲು ಆತ್ಮಪರಿಶೀಲನೆ ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಂತರಂಗದ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಸತ್ಯ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ.

ಸಮರ್ಪಣಾ ಭಾವ:

ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಣಾ ಭಾವಕ್ಕೂ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಮಾನವನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದೆ, ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಅರಿತು ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಸಮರ್ಪಣೆಯು ದೌರ್ಬಲ್ಯದ

ಸಂಕೇತವಲ್ಲ; ಅದು ವಿಶ್ವಾಸದ ಪರಿಪಕ್ವತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟು, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಮಚಿತ್ತದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆಂತರಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ನೋವು, ನಿರಾಶೆ, ವೈಫಲ್ಯ ಮತ್ತು ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವಾಗ ದೇವರ ಮೇಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸವು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಪಲಾಯನ ಮಾಡುವ ಸಾಧನವಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಎದುರಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುವ ಸನ್ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ.

ರೇಮಂಡರ ಚಿಂತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರದೆ, ಇತರರ ಒಳಿತಿನೊಂದಿಗೆ ಕೂಡ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆ. ಇತರರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ದುಃಖಿತರು, ಬಡವರು, ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರು ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಅಗತ್ಯವಿರುವವರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಮನೋಭಾವವು ಕ್ರೈಸ್ತ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಯಾಮವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಮಿತಿಗಳಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕರೆತಂದು ಪರರ ಒಳಿತಿನತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ.

ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ:

ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಆಂತರಿಕ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ನಿಜವಾದ ಫಲವು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗ, ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಬೇಕು. ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಸೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡು, ಇತರರ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಸಮಯ, ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಜೀವನದ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಕೇವಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವವಲ್ಲ; ಅದು ಜೀವನ ಶೈಲಿಯಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೈತಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೂ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ನಿಯಮಿತವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ವಿನಯ, ಕ್ಷಮೆ, ಸಹನೆ, ಕರುಣೆ, ಪ್ರೀತಿ, ಸತ್ಯನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಸೇವಾಭಾವದಂತಹ ಮೌಲ್ಯಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಇವು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಂತರಿಕ ಜೀವನದ ಜೊತೆಗೆ ಅವನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲೂ ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಹೀಗಾಗಿ ರೇಮಂಡ್ ಅವರ ಚಿಂತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಧಾರ್ಮಿಕ

ಆಚರಣೆಯ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಸಮಗ್ರ ಜೀವನದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಧಾರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಅರಿವು, ನಿರಂತರ ಆತ್ಮಪರಿಶೀಲನೆ, ಕರ್ತವ್ಯನಿಷ್ಠೆ, ಸಮರ್ಪಣಾಭಾವ, ತ್ಯಾಗ, ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಪರರ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಕಾಳಜಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಚಿಂತನೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗಾಢಗೊಳಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಮಾನವೀಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವ ಸಾಧನವಾಗಿವೆ. ಇದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಂತರಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಭಕ್ತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸದೆ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ಸೇವಾಧಾರಿತ ಜೀವನದ ಮೂಲಭೂತ ತತ್ತ್ವವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಫಾ. ರೇಮಂಡರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಮಾನವನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಆಂತರಿಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಜೀವನವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನ ಚಂಚಲತೆ, ದೈಹಿಕ ಆಲಸ್ಯ, ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ನಿರಾಶೆ ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ಅಡಚಣೆಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಿರತೆಗೆ ತಡೆಯಾಗಬಹುದು. ಈ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಎದುರಿಸಿ ಜಯಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಜೀವನವು ಪರಿಪಕ್ವವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ರೇಮಂಡ್ ಅವರ ಚಿಂತನೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಾಗಿದೆ.

1. ಮನಸ್ಸಿನ ಚಂಚಲತೆ:

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ವಿವಿಧ ವಿಚಾರಗಳು, ಘಟನೆಗಳು, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ದೈನಂದಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹರಿದುಹೋಗುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಇದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನ ಚಂಚಲತೆ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ರೇಮಂಡರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಚಂಚಲತೆ ಬಂದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಚಿತ್ತವನ್ನು ಪುನಃ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವ ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನ ಅಗತ್ಯ. ಚಂಚಲತೆ ಉಂಟುಮಾಡುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಸಾಮಾಗ್ರಿಯಾಗಿಸಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸವು ಏಕಾಗ್ರತೆ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ.

2. ನಿದ್ರಾಮಗ್ನತೆ:

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಆಯಾಸ ಅಥವಾ ನಿದ್ರಾಮಗ್ನತೆ

ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಉಪವಾಸ, ದೈಹಿಕ ಶ್ರಮ ಅಥವಾ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಕೊರತೆಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು. ರೇಮಂಡ್ ಅವರ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದಾಗ, ಇಂತಹ ಅಡಚಣೆಯ ನಡುವೆಯೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಿಸ್ತಿನ ಭಾಗವೆಂದು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶ ಕೇವಲ ದೈಹಿಕ ಶ್ರಮವನ್ನು ಸಹಿಸುವುದಲ್ಲ; ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಾಗಿದೆ.

3. ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳು:

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೇವರಿಂದ ದೂರಮಾಡಬಹುದು. ಸ್ವಾರ್ಥ, ಅಹಂಕಾರ, ಭೌತಿಕ ಆಸೆಗಳು, ಅನಗತ್ಯ ಚಿಂತನೆಗಳು ಅಥವಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವ ಇವುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಬಹುದು. ಇವುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಆಂತರಿಕ ದುರ್ಬಲತೆಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಅನುಭವವು ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹ, ವಿವೇಕ ಮತ್ತು ದೇವರ ಮೇಲಿನ ಅವಲಂಬನೆಯನ್ನು ಗಾಢಗೊಳಿಸುವ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

4. ಆಂತರಿಕ ನಿರಾಶೆ:

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ತನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉತ್ಸಾಹ ಕುಗ್ಗಿದೆ ಎಂಬ ಅನುಭವವನ್ನು ಆಂತರಿಕ ನಿರಾಶೆ ಅಥವಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬರಡುತನ ಎಂದು ವಿವರಿಸಬಹುದು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಅನುಭವಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಅವಲಂಬಿಸದೆ, ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಕೇವಲ ಭಾವನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲ, ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಣೆಯ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅರಿವು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ:

ಫಾ. ರೇಮಂಡ್ ಅವರ ಈ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದಾಗ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿನ ಅಡಚಣೆಗಳು ಕೇವಲ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತರಬೇತಿಯ ಭಾಗಗಳಾಗಿವೆ. ಚಂಚಲತೆಯನ್ನು ಜಯಿಸುವುದರಿಂದ ಏಕಾಗ್ರತೆ, ನಿದ್ರಾಮಗ್ನತೆಯನ್ನು ಮೀರಿರುವುದರಿಂದ ಶಿಸ್ತು, ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದರಿಂದ ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹ ಮತ್ತು ನಿರಾಶೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದರಿಂದ ನಂಬಿಕೆಯ

ಸ್ಥಿರತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಹೀಗಾಗಿ ರೇಮಂಡ್ ಅವರ ಚಿಂತನೆಯ ಸಾರವನ್ನು "ಅಡಚಣೆ–ಹೋರಾಟ–ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹ–ಸ್ಥಿರತೆ–ಆಳವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ" ಎಂಬ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಅಡಚಣೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಭಾವದಿಂದ ಬರುವುದಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ, ಎದುರಾಗುವ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ನಂಬಿಕೆ, ಸಹನೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಮೀರುವ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಒಂದು ನಿರಂತರ ಆತ್ಮಪರಿವರ್ತನೆಯ ಸಾಧನವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೇ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಜೀವನದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಫಾ. ರೇಮಂಡ್ ಅವರ ಪ್ರವಚನದ ಮೂಲಕ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ: ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂತೋಷ (Consolation) ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನಿರುತ್ಸಾಹ (Desolation) ಇವೆರಡರ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಆಂತರಿಕ ಸಂತೋಷ, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆನಂದವನ್ನು ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹದ ವರವೆಂದು ಅವರು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅನುಭವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಇಂತಹ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಹಕ್ಕು ಎಂದು ಭಾವಿಸದೆ, ದೇವರ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕೃಪೆಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸಂದೇಶವು ರೇಮಂಡ್ ಅವರ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

1. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂತೋಷದ ಸ್ವರೂಪ:

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ, ಸಂತೋಷ, ದೇವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಅನುಭವ ಅಥವಾ ಆಂತರಿಕ ತೃಪ್ತಿ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉನ್ನತವಾದ ಸಂತೋಷವೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ರೇಮಂಡರ ಚಿಂತನೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಈ ಅನುಭವವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಏಕೈಕ ಮಾನದಂಡವಲ್ಲ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವವಿದೆ ಎಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆ ಅನುಭವವಿಲ್ಲ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಫಲಪ್ರದವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಿರ್ಣಯ ಸರಿಯಲ್ಲ.

2. ದೇವರ ವರಗಳ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸದಿರುವುದು:

ರೇಮಂಡ್ ಅವರ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತತ್ತ್ವವೆಂದರೆ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವು ಮಾನವನ ಹಕ್ಕಲ್ಲ; ಅದು ದೇವರ ಉಚಿತ ಕೊಡುಗೆ ಎಂಬ ಅರಿವು. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಎಷ್ಟೇ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ, ನಿಯಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಮತ್ತು

ದೀರ್ಘಕಾಲ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೂ, ದೇವರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವವನ್ನು ನೀಡಲೇಬೇಕು ಎಂಬ ಹಕ್ಕು ಅಥವಾ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಾನವನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಅರಿವು ಭಕ್ತನಲ್ಲಿ ವಿನಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಇದರಿಂದ ರೇಮಂಡ್ ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಚಿಂತನೆಯು "ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವರು ನನಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅನುಭವವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು" ಎಂಬ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ, "ದೇವರು ನೀಡುವುದನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆನು; ನೀಡದಿದ್ದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವೆನು" ಎಂಬ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ.

3. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬರಡುತನದ ಸಂದರ್ಭದ ನಂಬಿಕೆಯ ಸ್ಥಿರತೆ:

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ ಸಂತೋಷದ ಅನುಭವ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು, ದೇವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಾಗದಿರುವುದು ಅಥವಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಫಲರಹಿತವೆನಿಸುವುದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬರಡುತನದ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಅಥವಾ ದೇವರು ತನ್ನನ್ನು ತೊರೆದಿದ್ದಾರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸಮಂಜಸವಲ್ಲ. ರೇಮಂಡ್ ಅವರ ಬೋಧನೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಆಂತರಿಕ ಅನುಭವದ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದು ನಂಬಿಕೆಯ ಪರಿಪಕ್ವತೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಕಷ್ಟಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ, ದೇವರ ಮೇಲಿನ ಅವಲಂಬನೆಯ ಅರಿವನ್ನು ಗಾಢಗೊಳಿಸುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನವಾಗಿರಬಹುದು.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬರಡುತನವು ಕೇವಲ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಅನುಭವವಲ್ಲ; ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಂಬಿಕೆಯ ನೈಜತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿದೆ. ಸಂತೋಷದ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವರ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆ ಇಡುವುದು ಭಕ್ತಿಯ ಹೆಚ್ಚು ಆಳವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

4. ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಣೆ:

ರೇಮಂಡರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ತತ್ತ್ವದ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವಾಗಿ ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಣೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. "ನನ್ನ ಚಿತ್ತವಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವೇ ನೆರವೇರಲಿ" ಎಂಬ ಯೇಸುವಿನ ಸಮರ್ಪಣೆಯ ಮನೋಭಾವವು ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವು ತನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಂತೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ದೇವರ ಚಿತ್ತವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು ನಿಜವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಮರ್ಪಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಇಂತಹ ಸಮರ್ಪಣೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಇಚ್ಛೆ, ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳಿಗಿಂತ ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸಮರ್ಪಣೆ ಎಂದರೆ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಅದು ದೇವರ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು, ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಅವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಕ್ರಿಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ:

ರೇಮಂಡರ ಈ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದಾಗ, ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಂತ್ವನ ಮತ್ತು ಬರಡುತನವು ದೇವರ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರೇಮಂಡ್ ಅವರ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಕೆಳಗಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಬಹುದು;

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಂತ್ವನ–ಅನುಗ್ರಹದ ಅರಿವು– ವಿನಯ– ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬರಡುತನದ ಸ್ವೀಕಾರ– ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಣೆ– ಅಚಲ ನಿಷ್ಠೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ, ಫಾ. ರೇಮಂಡ್ ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಚಿಂತನೆಯು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಕ್ಕಿಂತ ದೇವರ ಮೇಲಿನ ನಿಷ್ಠೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಸಂತೋಷವು ದೇವರ ಉಚಿತ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಹಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬರಡುತನವು ದೇವರ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲ. ಇವೆರಡರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದೇ ಪರಿಪಕ್ವ ಭಕ್ತಿಯ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ.

ಹೀಗಾಗಿ ರೇಮಂಡರ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ "ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ದೇವರಿಂದ ಸಾಂತ್ವನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ; ಸಾಂತ್ವನವಿಲ್ಲದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರನ್ನು ನಂಬಿ, ಅವರ ಪವಿತ್ರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಚಲವಾದ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು" ಎಂಬ ಮೂಲಭೂತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಇದು ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿನಯ, ಸಮರ್ಪಣೆ, ನಂಬಿಕೆ, ಸಹನೆ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ಥೈರ್ಯಗಳ ಸಮನ್ವಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಆಕರ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ಭಗಿನಿ ಬರ್ತಾ, (1943–1949), ಸಂಸ್ಥಾಪಕರ ವಚನಗಳು, ಮಂಗಳೂರು: ಬೆಥನಿ ಪ್ರಕಾಶನ.
2. ಬೈಬಲ್ ಸೊಸೈಟಿ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ, (1993), ಪವಿತ್ರ ಬೈಬಲ್ ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳು ಮತ್ತಿತರ ಅನುಗ್ರಂಥಗಳು, ಬೆಂಗಳೂರು: ಬೈಬಲ್ ಸೊಸೈಟಿ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ.
3. ಕಥೋಲಿಕ ಚರ್ಚ್, (1994), ಕಥೋಲಿಕ ಚರ್ಚಿನ ಧರ್ಮಶಿಕ್ಷಣ (Catechism of the Catholic Church), ಬೆಂಗಳೂರು: ಥಿಯೋಲಾಜಿಕಲ್ ಪಬ್ಲಿಕೇಶನ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯಾ.
4. ಎರಡನೇ ವ್ಯಾಟಿಕನ್ ಮಹಾಸಭೆ, (1966), (Perfectae Caritatis)–ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ನವೀಕರಣದ ಕುರಿತು ಆದೇಶ, ವ್ಯಾಟಿಕನ್ ಸಿಟಿ: ವ್ಯಾಟಿಕನ್ ಮುದ್ರಣಾಲಯ.